

загосподариле парламентом. Оваквим решењем се добија то да тај други дом буде дом разума и као такав обуздава народне масе у њиховој непромишљености; усмерава власт доњег дома и сузбија претерани утицај оних друштвених снага које су у њему представљене. Са поделом парламента на два дома постиже се да се законодавна власт ограничи сама собом јер је иначе не могу ограничити ни судска ни управна власт пошто су јој подређене. Са дводомим системом парламента монарх преко другог дома (који је установљен) може да игра улогу непристрасног посматрача и да, остајући ван партијске борбе, може у датом тренутку да се у њу умеша и посредује између супротстављених политичких чинилаца. У још ширем политичком смислу, дводоми парламент је у одређеној историјској ситуацији имао да обезбеди политички компромис и помири две противуречне тенденције које су оличавале како напредне револуционарне снаге, тако и оне заостале феудалне (аристократске) које су се жилаво бориле да опстану на друштвеној позорници. Тако се дводоми парламент појавио као средство равнотеже, мирења те две супротстављене снаге и тенденције у друштву које постоје одувек – од револуционарних времена па све до данас.

Једна од тих тенденција тежи промени, а друга је за очување традиције. Парламентом подељеном на два дома постиже се да се те тенденције ограничавају и држе у равнотежи, што доприноси и општој стабилизацији политичког живота једног друштва (државе). Без овакве поделе на два дома – захваљујући општем праву гласа и непосредним изборима преовладао би утицај народног (револуционарног) елемента и то би одвело у револуционарну диктатуру или, боље рећи, тиранију власти коју оличава једнодома скупштина. Као важан политички аргумент у корист поделе парламента наводи се и то да се тиме ублажава па и отклања сукоб између извршне и законодавне власти. У том сукобу други дом се ставља као арбитар између извршне власти и доњег дома који је револуционарно настројен и то свакако доприноси и самој стабилизацији поретка и отклањању опасности од саме револуције.

Поред ових политичких аргумената, у прилог дводомог система парламента се наводе и неки други, као рецимо да се тако поспешује квалитет законодавног рада самог парламента. Други дом има у законодавству улогу да успори законодавну радњу и спречи брзоплетост приликом доношења закона. Како то добро примећује и Слободан Јовановић, сама природа законодавног тела изискује